

عنوان مقاله:

بررسی اثرات محلول پاشی متانول بر تحمل به خشکی ژنوتیپهای چغندر قند

محل انتشار:

نشریه علمی، پژوهشی و فناوری البرز، دوره 1، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسنده:

سلطانمراد خزایی

خلاصه مقاله:

به منظور اثر محلول پاشی متانول بر تحمل به خشکی ژنوتیپ های چغندر قند، آزمایش به صورت اسپلیت پلات فاکتوریل برپایه بلوک کامل تصادفی در چهار تکرار در مزرعه تحقیقاتی چغندر قند واقع در کمال شهر کرج در سال 1392 اجرا گردید. تیمارهای آزمایش شامل فاکتور متانول با دو سطح (صفر (شاهد) و بیست درصد حجمی) بود و فاکتور دوم شامل سطوح آبیاری با دو سطح نرمال: شروع آبیاری پس از 90 میلیمتر تبخیر از تشتک کلاس A و در شرایط تنش: شروع آبیاری پس از 200 میلیمتر تبخیر از تشتک کلاس A انجام شد. و فاکتور سوم: شش رقم چغندر قند به نام های 1- گدوک (Gadouk) 2 - 33.HSF 5RR-87 Fd-3 415 -4 پارس 6-Pars 5-016 Sbsi) بریجیتا (Brigita) که فاکتور غلظت متانول و ارقام در کرت های اصلی قرار گرفتند، اولین محلول پاشی متانول هفتاد روز پس از کشت و سه بار در طی فصل رشد و با فواصل هر 20 روز یک بار صورت گرفت. کلیه عملیات داشت در حد مطلوب انجام شد. در این آزمایش عملکرد ریشه، عیار قند، عملکرد شکر، عملکرد شکر سفید، مقدار سدیم، پتاسیم، نیتروژن، درصد قند قابل استحصال، درصد قند ملاس، کارایی مصرف آب و شاخص تنش STI مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که بین سطوح مختلف غلظت متانول برای تمام صفات مورد ارزیابی تفاوت معنی داری مشاهده نشد. قابل ذکر است که سطوح آبیاری بر روی صفات عملکرد ریشه و درصد قند قابل استحصال در سطح احتمال آماری پنج درصد و برای صفات عیار قند و نیتروژن مضره در سطح احتمال آماری یک درصد معنی دار بودند. بین ارقام بر روی تمامی صفات مورد اندازه گیری تفاوت معنی داری در سطح احتمال آماری یک درصد مشاهده شد. اثر متقابل سطوح آبیاری و ارقام بر روی صفات عملکرد ریشه، عیار قند، عملکرد شکر، عملکرد شکر سفید و درصد قند قابل استحصال و قند ملاس در سطح احتمال آماری یک درصد تفاوت معنی داری داشت. اعمال تنش خشکی باعث کاهش قابل ملاحظه در عملکرد ریشه شد. از طرف دیگر در شرایط تنش خشکی در صد قند ریشه افزایش قابل ملاحظه ای یافت. مجموع شرایط فوق الذکر باعث شد که عملکرد شکر و عملکرد شکر سفید در اثر تنش خشکی اعمال شده در این تحقیق کاهش نیابد. برخی از هیبرید های مورد بررسی در این تحقیق پایداری بیشتری از نظر میزان تولید ریشه در شرایط خشک از خود نشان دادند. به نظر میرسد ادامه تحقیقات و ارتقاء کمیت و کیفیت پایه های ژنتیکی تولید کننده این ارقام میتواند در آینده مثمر ثمر باشد. در تحقیقات آینده بایستی توجه بیشتری به کیفیت محصول ارقام داخلی در شرایط خشک مبذول داشت.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/602961>

